

Átadták az EMKE díjait

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) minden évben az 1885. április 12-i alapításának évfordulójához legközelebb eső hétvégén tartja ünnepi közgyűlését. Idén április 9-én gyűltek össze Kolozsváron, a Protestáns Teológiai Intézetben, ekkor osztották ki az egyesület elismeréseit is.

A közgyűlés a társ- és fiókszervezetek segerszemléje is egyben, elhangzik az országos elnökség beszámolója is éves tevékenységről, valamint az egyes régiók alelnöki munkájának éwertékelője is – tájékoztatott az EMKE honlapja. Ugyanekkor adják át az EMKE-díjakat. Ezek közül idén kettő Nagyváradra, egy Nagyszalontára került.

Életműdíjat kapott **Dukrét Géza** helytörténész, a Partiumi és Bánsági Műemlékvédő és Emlékhely Társaság elnöke „sok évtizedes, odaadással végzett helytörténeti munkásságáért, számos monográfia és ismertető kiadvány megjelentetéséért”, valamint **dr. Fleisz János** történész, egyetemi magántanár „nagyváradai város-, társadalom- és sajtótörténeti munkásságáért, sokrétű publicisztikai tevékenységéért, a sakk népszerűsítéséért, nemzetközi versenybírói tevékenysége elismeréseként”. Életműdíjat vehetett még át Sel-

mezi György zeneszerző, karmester, tanár és rendező, Németh Júlia műkritikus és Pén-tek János nyelvészprofesszor, néprajzkutató, posztumusz díjat pedig Deák Gyula Levente, a Háromszék Táncegyüttes volt igazgatója kapott.

Monoki István-díjat **Irina Rugină** nyugalmazott nagyszalontai könyvtáros kapott „a romániai magyar könyvtárügy érdekében, azon belül is a Partiumban kifejtett értékmentő és értékközvetítő tevékenységéért”.

Az említettek mellett Balázs Ferenc-díjat P. Buzogány Árpád művelődésszervező, Gr. Bánffy Miklós-díjat Stier Péter gazdasági igazgató (Szatmárnémeti Északi Színház), Bányai János-díjat Dimény-Haszmann Orsolya muzeológus (Székely Nemzeti Múzeum), Janovics Jenő-díjat Székely Blanka televíziós újságíró, Kallós Zoltán-díjat Ádám Gyula fotóművész, Kovács György-díjat pedig Kozma Attila színművész (Csíki Játékszín) kapott. A Gr. Kun Kocsárd-díjat Lucian Nastasă-Kovács történész, a Nagy István-díjat Potyó István karnagy, kántor, tanár, a Poór Lili-díjat D. Albu Annamária színművész (Tamási Áron Színház), a Szolnay Sándor-díjat Kocsis Rudolf szobrászművész, egyetemi tanár vehette át, Bokor Béla emeritus egyetemi tanárnak, a Határokön Túli Magyarorságot Alapítvány elnökének pedig tiszteletbeli tagságot adományozott az EMKE.

F. N. L.

A két világháború sokak életét megpecsételte. Volt, aki deportáláskor kiugrott a vagonból, más koncentrációs táborban halt meg. Volt, aki haditudósító lett, rajzokon örökítette meg a háború borzalmait. Érdemes megnézi Hans Eder zaklatott férfiakat ábrázoló portréit vagy Nagy Istvánnak a gróf Bethlen Györgyről készített portréját, amelyről szintén lerí a szomorúság, keserűség, depresszió. Jó néhány festőt foglalkoztatott az emberi szenvedés megjelenítése.

Mindez csupán néhány érdekesség. A kursorok rengeteget tudnának még mesélni a

festőkről, a művésztelepekről. S a festmények is mesélnek. Amint a vernisszázson is elhangzott: az összegyűjtött anyag az erdélyi kultúra olyan szakaszához köthető, amikor valóban magas színvonalú művészetet sikerült létrehozni, mely egyenrangú volt a születőben lévő európai művészettel. A Böhm család pedig missziójának tekinti, hogy mindezt hirdesse minél többfelé. Váradról egyébként a debreceni Déri Múzeumba vándorol majd a gyűjtemény egy része. Aki teheti, nézze meg a kiállítást. Legalább egyszer. De inkább többször is.

Tóth Hajnal